

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Sir 27,30 – 28,7; Psalam: Ps 103,1 – 4.8.10-12; Drugo čitanje: Rim 14,7-9; Evanđelje: Mt 18,21-35

Draga braćo i sestre!

Kad smo bili manji, stariji su nas učili da postoje četiri čarobne riječi za bolje međuljudske odnose. To su molim, izvoli, hvala i oprost. Molim kad te netko traži, izvoli kad nešto dajemo, hvala kad izričemo zahvalu radi primljenog dobra i oprost radi nanesene nepravde. Upravo o ovoj zadnjoj slušamo u današnjem evanđeoskom odlomku. Koliko puta je potrebno oprostiti drugome kako bismo bili na pravom putu i kako bismo živjeli pravednim životom? Koliko puta je potrebno oprostiti da bismo mogli reći da smo ispunili kvotu te da iznova možemo ne opraštati? Kako je Gospodin Isus pozivao na ljubav prema Bogu i bližnjemu, bezuvjetnu i konstantnu, mogli bismo indirektno zaključiti da bi, dajući pouku o oprost, također govorio u kategorijama bezuvjetnosti, stalnosti, svagdašnje spremnosti na oprost. Tu je pouku izravno iznio u današnjem evanđeoskom odlomku. Učenici, članovi židovskog miljea, mogli su poznavati rabinsku tradiciju, tj. zakonodavstvo, koje nalaže da se do tri puta oprost neki prijatelj ako se netko 'ogriješi o mene.' Petar, iako može pretpostaviti Isusov odgovor, iako poznaje tradiciju, postavlja jedno ograničavajuće pitanje u kojem izriče broj sedam. U svojoj ljudskosti i nesavršenosti kao da želi stati između broja tri i Isusova odgovora. Petar kao da je u jednu ruku svjestan da opraštati treba mnogo više, dok u drugu ruku nije još toliko saznao u nasljedovanju Krista kako bi prihvatio bezgraničnost i Isusov odgovor koji slijedi. Evo Petra i u našem svagdanjem životu, evo Petra u svima nama. Poznato nam je da smo po uzoru na Krista pozvani opraštati svima onima koji nam nanesu nekakvo zlo ili nepravdu. No, kao da u svom vlastitom životu to oprostjenje nudimo selektivno. Ovome ću oprostiti, onome neću, ovaj prijatelj ti opraštam, no ono što si mi napravio ne mogu. Poput Petra, i mi izrekemo sebi neki imaginarni broj koliko puta nekome nešto želimo oprostiti i onda si kažemo 'dosta' i oprostjenju zatvorimo vrata.

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

Samim time pokazujemo neozbiljnu vjeru, nezrelost i nadasve nepouzdanje u Boga da njegova nagrada neće izostati ako nepravdu strpljivo podnesemo. Što Isus kaže Petru? Što Isus kaže i svima nama? Ne tri puta, ne pet puta, ni deset puta - ne sedam puta, nego sedamdeset puta sedam. Aludirajući na Knjigu Postanka, poznato bratoubojstvo i sve okolnosti vezane za taj čin, evanđelist Matej nama osobno, ali i cijeloj zajednici govori da je, ukoliko dođe do toga da se u našem životu izgubi dimenzija opraštanja, zajednica osuđena na smrt. Odlomak iz Knjige Sirahove koji smo danas čuli vrlo zorno prikazuje što se rađa u čovjeku koji ne oprašta - to su mržnja i srdžba. Dvije karakteristike one osobe koja se ne želi izvući iz svojih grijeha, a također ni priznati i oprostiti slabost bližnjega. Možda je Petru i drugim učenicima Isusov odgovor bio iznenađujući, no sam ga Isus potkrepljuje prisposodobom o kraljevstvu nebeskom gdje je učenike itekako mogao zapanjiti riječima i poukom koliko smo mi ljudi slabi, licemjerni, nedosljedni i nemilosrdni, a koliko je naš Otac nebeski pun praštanja i neizmjernog milosrđa za svakog čovjeka. Uspoređujući nemjerljivu svotu od deset tisuća talenata i onu od sto denara, što bi značilo otprilike tri mjeseca rada, Isus naglašava kako smo mi, njegovi učenici, skloni radi malo ovozemaljskih stvari, nekoliko mrvica materijalnog dobra, dobrog glasa ili ugleda, moći ili prestiža, napasti, zamrziti i prestati ljubiti brata ili sestru koji su nam stavljeni na životni put, dok je sam Gospodin onaj koji prašta naše nebrojene slabosti, i znane i neznane, a zauzvrat ne traži ništa. Iako Sirah govori o pravednosti kao sastavnom dijelu društva koje napreduje i razvija se, Isus je tu istu pravednost došao nadopuniti dimenzijom milosrđa. Kako je milosrdan Bog prema nama, tako smo i mi dužni biti jedni prema drugima. Kako je Bog oprostio nama ljudima, da bi to oprostjenje postalo djelotvorno, i mi smo dužni opraštati jedni drugima, bez zadržke, evanđeoski rečeno - »od srca« i tako graditi kraljevstvo nebesko već ovdje na zemlji. Amen!

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

**Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.
zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr**

14. - 20. rujna 2020

XXIV. Nedjelja kroz godinu

(Broj 519/2020)

Riječ Božja

**U ono vrijeme: Petar pristupi Isusu i reče:
»Gospodine, koliko puta da oprostim bratu
svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam
puta?« Kaže mu Isus: »Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta
sedam.« »Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa
slugama. Kad započne obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset
tisuća talenata. Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi gospodar da se proda on,
žena mu i djeca i sve što ima te se podmiri dug. Nato sluga padne ničice preda nj
govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti.' Gospodar se smilova tomu
sluzi, otpusti ga i dug mu oprost. A kad taj isti sluga izađe, naiđe na jednoga
svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći:
'Vrati što si dužan!' Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa
mnom i vratit ću ti.' Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne
vrati duga. Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno razaloženi odoše i
sve to dojaviliše gospodaru. Tada ga gospodar dozva i reče mu: 'Slugo opaki, sav
sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome
drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?' I gospodar ga, rasrđen, preda
mučiteljima dok mu ne vrati svega duga. Tako će i Otac moj nebeski učiniti s
vama ako svatko od srca ne oprost svomu bratu.«**

**Tako se malo-pomalo došlo do toga da se vjera povezala s tamom. Bilo je onih koji su vjeru htjeli
sačuvati stvarajući za nju prostor kako bi mogla opstati zajedno sa svjetlom razuma. Prostor za vjeru
otvaran je tamo gdje razum nije mogao doprijeti svojim svjetlom, tamo gdje čovjek više nije mogao
imati sigurnosti. Vjera se, dakle, shvaćala kao neki skok u prazno koji činimo zbog pomanjkanja
svjetla, vođeni slijepim osjećajem; ili, pak, kao neko subjektivno svjetlo, koje može unijeti toplinu u
srce, donijeti osobnu utjehu, ali koje se ne može nuditi drugima kao objektivno i zajedničko svjetlo
koje može obasjati put. Postupno se, međutim, uvidjelo da svjetlo autonomnog razuma ne uspijeva
dovoljno osvijetliti budućnost; na kraju ona ostaje obavijena tamom i ostavlja čovjeka u strahu od
nepoznatog. I tako se čovjek odrekao traženja velikog svjetla, velike istine, da bi se zadovoljio malim
svjetlima koja prosvjetljuju kratak trenutak, ali nisu sposobna otvoriti put. Kada nema svjetla, sve
postaje mutno i nejasno, ne može se razlikovati dobro od zla, put koji vodi do cilja od puta na kojem
se, bez pravog smjera, neprestano vrtimo u krug.**

(papa Franjo; Lumen Fidei – Svjetlo Vjere br. 3)

**Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet**

RASPORED SVETIH MISA

14. P - Uzvišenje Svetoga Križa, Višeslav; Br 21, 4b-9; Ps 78, 1-2.34-38; Iv 3, 13-17	19.00 - Sv. Misa u Novakovcu + Većeslav, Đuro i Ursula Marković
15. U - Bl. Djevica Marija Žalosna, Dolores; Heb 5, 7-9; Ps 31, 2-6.15-16.20; Iv 19, 25-27 (ili: Lk 2, 33-35)	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu kod kapelice u centru Za žrtve svih ratova 19.00 - Sv. Misa u Novakovcu + Lucija Cukor god., Fabijan i Apolonija Piljak, ob. Ivan Piljak
16. S - Kornelije i Ciprijan, Eufemija, Edita; 1Kor 12, 31 - 13, 13; Ps 33, 2-5.12.22; Lk 7, 31-35	18.00 - Sv. Misa u Kelemenu + Ivan Špoljarić 19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Franjo, Milka, Stjepan i Danica Obad, Josip Obad, Ljuba i Marija Huzjak, Anđela i Ivan Katalenić, Zvonko, Nikola i Kata Pavleković
17. Č - Robert, Hildegarda, Kerubina; 1Kor 15, 1-11; Ps 118, 1-2.16-17.28; Lk 7, 36-50	19.00 - Sv. Misa u Jakopovcu + Mijo god. i Ljubica Bubnjarić, Josip i Marija Vuković
18. P - Josip Kupertinski, Ariadna; 1Kor 15, 12-20; Ps 17, 1.6-7.8b.15; Lk 8, 1-3	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Ivan i Milka Bais, Franjo, Magdalena i Stanislav Bais
19. S - Januarije, Eustohije, Kvatre; Fil 3, 8-14; Ps 40, 2.4ab.7-10.12; Lk 5, 1-11	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Vera Jagačić
20. N - XXV. Nedjelja kroz godinu; Iz 55, 6-9; Ps 145, 2-3.8-9.17-18; Fil 1, 20c-24.27a; Mt 20, 1-16a; „Zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?“	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu - ŽUPNA + Ljubica Pintarić god. 9.30 - Sv. Misa u Kelemenu + Antun Horvatić god., Martin Dukarić god., ob. Horvatić, Nadica Pavličević, ob. Pintarić 11.00 - Sv. Misa u Jakopovcu + Ivan Vlašić god., ob. Vlašić

Opraštanje ne slijedi logiku ljudskog srca ranjena grijehom, podložna sebičnosti i oholosti. Imamo različita mjerila za sebe i za druge. Dok sebi pristupamo s razumijevanjem i opravdanjem, drugima često pristupamo s osudom. Stoga kad čovjek istinski i od srca oprašta, vidljivo je daje Bog na djelu. Tko nije spreman oprostiti blišnjemu, zapravo mu nedostaje stav poniznosti prema Bogu. Takav čovjek nikada neće shvatiti darovanost i nezasluzenost oprosta. Oprost u nama može zaživjeti tek onda kada smo sami spremni oprostiti, kada shvatimo da oprost donosi dar slobode i života te da opraštajući drugima, mi ih oslobađamo i otvaramo put životu.

Možda smo danas došli pred Gospodina i sami vapeći za oprostom, koji je našoj duši povratio mir. No možda netko vapi i za našim oprostom. Sjetimo se da živimo od Božjeg oprosta i da mu nikada ne možemo uzvratiti za sve sto nam je oprostio. Dajmo i mi svojim blišnjima mogućnost novog početka. Oprostimo i gledajmo ljude, a ne njihov grijeh.

Sv. Misa kod kapele Gospe Žalosne
Utorak 15. IX. blagdan je Žalosne Gospe. U slučaju dobrog vremena tj. bez padalina večernju sv. Misu u 18.00 sati imali bi kod istoimene kapele Sedam Žalosti BDM u centru Jalžabeta. Na početku –20 minuta ranije molili bi Žalosna otajstva krunice, litanije Žalosnoj Gospi i slavili misu, zato Vas pozivam dragi župljani da dođete u što većem broju kod kapele u centru Jalžabeta moleći za sve stradale branitelje i civilne žrtve u svim ratovima i poračima!

Molitva Majci Božjoj Žalosnoj
Bože, kod čije je muke, prema Šimunovu proročanstvu, mač boli probo preslatku dušu slavne Djevice i Majke Marije, podaj nam milostivo, da mi koji se sa štovanjem sjećamo da je ona trpjela i bila probodena za nas, po slavnim zaslugama i molitvama svih svetaca koji su vjerno stajali pod križem, zadobijemo sretni učinak Tvoje muke. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem, u jedinstvu uha Svetoga, Bog, po sve vijekove vjekova. Amen.

U molitvi koju nas je Krist naučio, molimo: »Otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim.« Ne, dakle, »koliko« otpuštamo, nego »kako« otpuštamo. A to »kako«, Krist nam je pokazao svojom spremnošću da radi nas i radi našega spasenja prihvati križ i side u smrt. Njegovo predanje koje ide do kraja, do vlastitoga umiranja, otkriva kako Bog oprašta. I to »kako« - predanjem u smrt - kazuje »koliko« je spreman opraštati. On oprašta sve dok nas ne dovede do obraćenja i kajanja, sve dok nas ne dovede k sebi, u očinski dom. Bog nam oprašta jer nas ljubi. Ljubi nas i prije nego nam je oprostio, a oprašta nam da bismo po oproštenju dospjeli do njegove ljubavi i da bismo po razlijevanju opraštanja, baš onda kada smo zahvaćeni teretom grijeha, spoznali njegovu strpljivu ljubav koja nam uvijek otvara put k njemu, put spasenja. On nas rasvjetljuje da bismo spoznali svoje grijeha, jer samo spoznajući vlastiti grijeh možemo spoznati Boga koji je izvor oproštenja i spasenja. Boga kao spasitelja ne spoznajem ako se osjećam pravednikom. Tek kada spoznam da sam potreban spasenja, oproštenja, postajem sposoban vidjeti dar Božje ljubavi, dar oproštenja i spasenja.

U ponedjeljak 14. IX. blagdan je Uzvišenja Sv. Križa - Križovo. Toga dana je i godišnje euharistijsko klanjanje ili klečanje u susjednoj nam župi Kućan Marof. Glavna sv. Misa je u 19.00 sati.

OPROSTI, OČE!

*Kad se čini da je sve zastrto nerazumijevanjem, daj da živimo od opraštanja, tog krajnjeg oblika ljubavi: "Oče, oprostí mi, jer ni ja tako često ne znam što činim. A ti opraštaš, uvijek, uvijek iznova nama opraštaš, hoćeš da otpuhnemo od sebe čak i osjećaje krivnje, kao što dijete otpuhuje jesenski list što pada s drveta, da bismo naslutili najveću od svih sigurnosti: gdje vlada opraštenje, ondje je i Bog!
(brat Roger)*

Blažena Djevica Marija, koja je osjetila bol i neizvjesnost, razumjet će naše boli i zbunjenosti i znat će nam pomoći ako je za pomoć zamolimo.

Ovaj tjedan započinje jesenski kvatreni tjedan u kojem su vjernici pozvani na intenzivniju molitvu i djela pokore i ljubavi. Tjedan je posvećen molitvi za svećenička i redovnička zvanja te za kršćansku izgradnju mladeži. Kvatreni tjedan završava liturgijo kvatri u subotu, 19. rujna.

*Hrabro, dragi prijatelji, dopustimo da naš život bude mjesto istinskog oprosta i bezuvjetne ljubavi primljene od Boga. Neka naši odnosi budu prepuni nade za one koji u životu nisu upoznali vatrenu ushićenost oprosta. Neka naš život bude proročka objava bezgranične milosti koja prethodi svakom ljudskom iščekivanju i nadilazi ga.
(Roberto Seregni, Evanđelje u trapericama)*

Gospodin je među nama kako bi nam se darovao, kako bi nam svojim riječima i djelima donio iskustvo spasenja. I mi smo pozvani biti dar drugima, posredovati im to iskustvo. Kad god u svoje odnose unosimo pomirenje, prihvaćanje, opraštanje, velikodušnost, mi slijedimo Gospodina na njegovu putu milosrđa. Ne propustimo prilike života koje su nam dane da bi naši bližnji po nama doživjeli iskustvo spasenja.